

MOCIÓ QUE PRESENTA LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR DE REUS EN REFERÈNCIA AL DESPLEGAMENT DE POLÍTIQUES D'HABITATGE PER PART DE L'AJUNTAMENT DE REUS

La manca de garanties en l'accés a un habitatge és un problema de primer ordre que arrosseguem des dels deu anys de crisi capitalista. Lluny d'aquesta certesa, el govern municipal no veu com una qüestió de ciutat que moltes persones no poden viure - en el sentit més ampli del verb - a Reus. L'any passat, als jutjats de Reus, es van executar 502 desnonaments per impagament del lloguer o d'hipoteca.

Tot i que els Serveis Socials municipals estiguin col·lapsats de situacions d'urgència en l'àmbit de l'habitatge, la manca de polítiques públiques reals que en facilitin l'accés afecta a la majoria de la població: a les joves que volen emancipar-se, a les treballadores precàries, a la gent gran treballadora que passa a cobrar una pensió, a qualsevol nucli familiar amb una relació laboral inestable, etcètera. Les persones depenem de la volatilitat i els interessos del mercat privat d'habitatge - que avui es reactiva com a valor amb l'increment del preu de lloguer a Reus -.

El preu d'accés a diferents serveis, ja parlem de l'habitatge o del preu d'un restaurant, serveix per filtrar l'accés segons el poder adquisitiu. Així, tenint en compte que les ciutats presenten zones desiguals pel que fa a l'oferta d'activitats socials, proximitat als serveis i recursos, espais de participació política, desenvolupament cultural, etcètera, genera que les persones que no poden escollir lliurement la zona on viure, sovint es vegin desplaçades de la vida activa de la ciutat i dels espais de socialització.

Polítiques d'habitatge i serveis socials: la majoria de polítiques socials relacionades amb l'habitatge obvien, precisament, a les persones més necessitades a nivell socioeconòmic. De fet, davant la impossibilitat de pagaments de rebuts del lloguer, l'Oficina d'Habitatge de Reus no pot actuar, es precisa una denúncia i ordre de desnonament amb data de llançament, judicialitzant i posant en risc factors tan delicats com la tutela dels propis fills i filles. De la mateixa manera, la divisió de competències entre Habitatge i Benestar Social, genera que les persones i famílies situació de vulnerabilitat es vegin abocades a un entramat burocràtic que criminalitza, castiga i humilia, lluny d'oferir alternatives a una situació desfavorable. Les polítiques socials han de servir per deixar de necessitar-les, no per perpetuar la pobresa en una roda sense fi.

Ràtio d'habitatge públic sobre el total d'immobles: Reus compta amb 4 parcs d'habitatge públic, sumant un total de 160 habitatges. Dels quals, 115 són d'HPO1 i 45 de BHA2. Tanmateix, l'ocupació actual de l'habitatge públic està completa, no hi ha pisos disponibles. Reus és zona d'alta demanda residencial (indicador de la Generalitat per a ciutats de més de 100.000 habitants) i hauríem de disposar entre 4.000 i 7.500 habitatges públics, una xifra que dista molt dels 160 actuals.

La postura dels bancs com a grans tenidors d'habitatge: Del 2016 ençà, quan va entrar en vigor de la llei 24/2015 de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i amb la pressió social en aquest sentit, els bancs han endurit la seva posició i tornen a posar dificultats en l'accés a l'habitatge i signar contractes de lloguer social. Tanmateix, els ajuntaments han obtingut bon resultat en la majoria de demandes o els processos negociats.

Des de la CUP considerem que si l'accés a l'habitatge és una necessitat de primer ordre, l'administració pública ha de fer el possible (i l'impossible) per garantir-lo. Segons hem pogut conèixer, el govern municipal no ha desenvolupat ni el propi Pla Local d'habitatge de Reus ni les lleis 18/2007 i 24/2015 aprovades al Parlament de Catalunya.

Per tots aquests motius, des de la Candidatura d'Unitat Popular de Reus, proposem els següents acords:

1. Convocar una reunió de la Comissió Especial de Polítiques d'Habitatge en el termini de 20 dies.
2. Reprendre les sancions coercitives a les entitats financeres amb l'objectiu que cedeixin habitatges buits i en desús a l'administració.
3. Fer una nova revisió del Pla Local d'habitatge de Reus (2014-2021) i desplegar les polítiques d'habitatge traçades en aquest Pla.
4. Estudiar la mesura de convertir en habitatge públic el 30% dels habitatges de nova construcció al nostre municipi, tal com estan treballant conjuntament Barcelona i la Generalitat de Catalunya.
5. Fer un informe jurídic que valor la possibilitat d'expropiació forçosa i/o temporal d'habitatge buit, en desús i en propietat de grans tenidors per tal d'ampliar el parc d'habitatge públic de Reus, d'acord amb els termes de la llei 18/2007 del dret a l'habitatge.